

Ez a történet harmadik része.
 Olvasd el, majd... Alkosd meg!

A BÉKÜLÉS

Tarkő tündér világgá küldte két lányát, hogy keressék meg az apjukat. A két testvérnek nagyon különböző természetük volt és nem tudtak megegyezni kiéne a nevével utazzanak. Ezért úgy döntöttek, hogy anyjuk tanácsa ellenére külön utaznak.

Abban a pillanatban lépett be Tarkő az aranyvesszővel. Hosszan, sokáig ölelte, csókolta a leányokat, aztán rájuk suhintott az aranyvesszővel. Egyszeribe kis patakocskává változtak mindketten és elindultak, de nem együtt, hanem ketten kétfelé.

– Hát, nem együtt indultok? – jajdult fel kétségbeesetten Tarkő. – Oh, jaj nekem, de jaj nektek is, ha vissza nem fordultok. Vissza, vissza, forduljatok vissza!

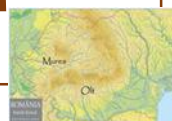
De sem Maros, sem Olt nem hallotta, vagy nem akarta hallani az anyja szavát. Olt sebesen szaladt előre, lassan, csendesen, de másfelé haladt Maros, s ahogy tovább haladtak, mind a ketten nőttek, növekedtek, folyókká dagadtak.

Hej, ha láttátok volna, hogy rontott, vágatott előre Olt! Hogy tört, zúzott mindent, amit útjában talált, sodorta maga előtt a fákat, a sziklákat! De amikor a verestoronyi szorosig ért, úgy elfáradt, úgy kimerült, hogy alig-alig folydogált előbbre.

Készíts jegyzeteket a szöveg
 legfontosabb információiról!
 A jegyzetek lehetnek: gondolattérkép,
 táblázat, rajz stb.

MAROS ÉS OLT

S13
T3
L2

Ez a történet harmadik része.
Olvasd el, majd... Alkosd meg!

Meg-megállott, aztán tovább vánszorgott, majd ismét megállott és sírt keservesen:

- Oh, jaj nekem, óh, jaj nekem! Miért nem hallgattam az édesanyám szavára! Itt kell elpusztuljak egyedül, nyomorultan, elhagyottan.

Amint így sírt, kesergett magában, egyszerre csak nagy zúgást, bűgást, harsogást hall s ím, látja, mint közeledik felé lassan, méltóságosan egy nagy-nagy folyó. S feléje csendül Marosnak a szelíd, hívó hangja:

-Jer, Olt, jer! Engem magába fogadott a Duna, elvisz az édesapámhoz. Jer, oh, jer, elvisz téged is.

Hej, de megörült Olt! Elfeledte a fáradtságát, odaszaladt a Duna keblére s bezzeg, most nem haragudott Marosra, ölelte, csókolta. Egymást átölelve látták meg az édesapjukat, aki ott állt nagy búsan a Fekete-tenger partján, éppen azon a helyen, ahol a Duna a tengerbe szakad.

-Apám, édesapám! Nézz reánk, itt vannak a leányaid, Maros és Olt!

De ennél többet nem is szólhattak, elmerültek a tengerbe, s eltűntek benne nyomtalan.

Készíts jegyzeteket a szöveg
legfontosabb információiról!
A jegyzetek lehetnek: gondolattérkép,
táblázat, rajz stb.